

периода след Освобождението и първите десетилетия на миналия век.

Независимо от значителните промени в културата на смеха, които настъпват в периода на Възраждането, огромната част от образците (специално в периодичния печат) остават в сферата на сатирата и сатиричното. Сатирата е основният жанр в хумористичната периодика до 1878 г., а и след това. Хумористичните образци във възрожденската преса са рядкост¹⁰. Сред малкото и сигурно поради това привличащи вниманието изключения са някои публикации на д-р Иван Богоров.

Неговото разбиране за смеха и забавлението като нещо, придаващо хармоничен и завършен вид на един просвещенски вестник, е заявено още в първия брой на „Български орел“. В програмната статия („Свикване“) той специално се спира на *развеселителната страна на известникът*, като обещава да печата приказки, басни, народни песни, притчи и *смешливи приказвания*¹¹. Под тази рубрика са публикувани няколко анекдота, които представляват особен интерес.

*Боже милостиве! - молеше са Богу един човек - сподари ми 100 000 гроша. Аз щъ той час да раздам половината от тях на сиромаси. Или, ако ма не вярваш, то сподари ми поне 50 000!*¹².

Един простак попыта приятельт си: „хората говорят всяко за нов месец, а кога увехтее, кажи ми, какво става с него?“ - „Нима не знаеш тва още?“ отговорил му приятельт, „Господ го нарязва на късове и от тях прави звезди.“¹³

*Двама човеци си купиха наедно един кон. „Когато аз яздя“, рече единият, „ти трябва да вървиш, а когато ти вървиш, аз трябва да яздя.“ Другият се благодари на той сговор*¹⁴.

Някой си уженен мъж помоли един врач да му каже нещо цял заради очите на жена си, които я боляха твърде. „Тя требва всяка заран да ги мие с една чая бяла ракия.“ (ракия, б.м. Я.Б.) - рече врачът. След няколко недели срещна врачът той мъж и го попита, ако е испълнила жена му тва, щото му беше казал. „Тя са мъчи всякак“ - отговори уженени мъж, - „но не може никак да издигне чаята по на високо от устата си.“¹⁵

Тези смешки, вероятно преведени от западни издания, може да се приемат като ранен опит да се предложи на българското общество виц. В това свое усилие,